

5 И роди пакъ и дръгій сынъ : и нарече името мѡ Силѡ : и беше (Иѡда) во Хасвѣ, когато роди тогова.

6 И зема Иѡда женѡ за Ира первенецатъ си, имензема Ѣамарь.

7 Той сваче первенецъ Иѡдинъ Ирѡ быде золь предъ Господа : и уби го Господь.

8 И рече Иѡда на Авнана : вѣзни кодъ жената на-брата ти, и сверисе съ нея, и воздигни сѣма на-брата ти.

9 Но Авнанъ знаеше, че семето не щеше да бжде свое мѡ : за това, когато вѣзньбаше кодъ жената на-брата си, проливаше (смето) на землата, за да не даде сѣма на брата си.

10 А това щото твореше такисе зло предъ Господа : за това уби и тогова.

11 И рече Иѡда на Ѣамарь невѣстата си : сѣди вдовица въ домѡтъ на-отца ти, догдѣто Силѡ сынъ ми быде голѣмъ : защото говореше : да не умре и той, каквото братѡта мѡ. Отиде прочее Ѣамарь, та сѣде въ домѡтъ на-отца си.

12 И послѣ по многѡ дни, умре шерката на-ѡва, жената на-Иѡда : и като се утѣши Иѡда, качисе кодъ стрижащите на-ѡвцыте си въ Ѣамнѡ, самъ и прѣательо мѡ Ира Одолламитино.

13 И извѣстиха на Ѣамарь, и казѡваха : ето, свекоро ти качисе на Ѣамнѡ, за да постриже ѡвцыте си.

14 А она разсвѣчече дрехите си вдовичны, и покысе съ прекровкѡ, и шквисе, и сѣдна при прехожденіето щото е въ пѣтъатъ на-Ѣамнѡ : защото видѣ че быде голѣмъ Силѡ, (сынъ мѡ) а она не мѡ се даде за женѡ.